

RICARD CUGAT

“AQUESTA HISTÒRIA NO EM GUANYARÀ”

[Aquesta va ser l'última entrevista que va realitzar Ovidi Montllor; pocs dies després de la seua publicació, l'any 1995, el cantant va morir.]

—No fa gaire va dir que aquest any no li havia resultat especialment simpàtic.

—No. No ho ha estat gens perquè tinc un problema físic que m'impeideix de cantar. La corda vocal esquerra està atrofiada. Es recupera, però molt lentament, i això no em deixa treballar; és una putada increïble.

—El fet que la gola siga l'òrgan afectat, per a un actor, cantant i recitador...

—És una tragèdia. No sé com explicar-ho. És com si a un escriptor li tallessin les mans, encara que, potser, podria gravar cintes de casset...

—Ha estat un any d'inactivitat però també de molts reconeixements públics, la medalla d'or de la Generalitat Valenciana, la de la ciutat d'Alcoi, la de la societat coral el Micalet i el premi de la crítica de Barcelona.

—Això han estat les compensacions. Una sèrie de coses que no esperava mai i que, de debò, crec que altra gent mereix més que jo, perquè jo no sóc fava. Però, què vols que et digui?, és una cosa molt bonica i de molt agrair. Dir una altra cosa seria mentir.

—Quin guardó li ha satisfet més?

—Tots. Cadascun té una sèrie de connotacions. La distinció de la Generalitat és la més alta, però que et donen la medalla del teu poble, en un acte avalat físicament per molta gent del mateix poble, et fa una il·lusió molt gran. I unes característiques paregudes té la distinció del Micalet, una entitat que aprecio molt pel caliu especial que té, per la gent i la tasca que cobreix, dificultosíssima i problemàtica. El premi d'interpretació de la crítica de Barcelona és més normal, té lògica.

Vaig fer un muntatge sobre poemes de Josep M. de Sagarra i vaig guanyar. Les distincions han omplert una mica el buit que crea el no poder treballar. No poder treballar en directe, no poder-me mostrar al públic, perquè a casa sí que treballo; però no és el mateix, perquè jo visc d'això i un any sense guanyar-te la vida és molt dolent, gràcies que tinc algun estalvi, però si la cosa continua, això es posarà molt seriós.

—Quan diu la “cosa” es refereix a la malaltia?

—Sí, és clar. Però repeteixo que el pitjor és no poder treballar. També em resulta incòmode, perquè, físicament, pateixo una miqueta, però la porto molt bé, i funciona [...].

www.llibres.com

llibres

només llibres?

Des del 1998, Llibres.com és la primera botiga especialitzada en productes culturals de l'àmbit de la nostra llengua. Hi trobareu tots els llibres, discos i publicacions universitàries... com també llibres electrònics, vídeos, CD-ROM, obres d'art, revistes... i moltíssimes coses més: novetats, suggeriments, ofertes, concursos, regals, temàtics...

tot cultura (A-Z)

